

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN**

21. december 2007

Besvarelse af spørgsmål 3 alm. del stillet af Erhvervsudvalget den 5. december 2007.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Spørgsmål 3:

På baggrund af sagen omkring bjærgningen af det forliste fragtskib Omer N bedes ministeren oplyse, hvilke regler der eksisterer i lignende situationer, hvor det er danske søfolk, der mister livet i fremmede farvande.

Svar:

Internationalt er eftersøgning og redning af personer i havsnød reguleret ved International Convention on Maritime Search and Rescue (SAR), 1979.

Konventionen er tiltrådt af 91 lande (november 2007), herunder af Danmark. De kontraherende lande har forpligtet sig til at opretholde et maritimt redningssystem af en vis standard. Det indebærer, at eftersøgnings- og redningsoperationer skal fortsættes, hvor det er praktisk muligt, indtil al rimeligt håb om at redde overlevende er ude.

Danske søfarende er dermed som minimum sikret eftersøgnings- og redningsaktioner i de kontraherende lande, indtil al rimeligt håb om at redde de overlevende er ude.

Der er imidlertid ikke i SAR-konventionen fastsat regler for bjærgning af personer, der med sikkerhed er omkommet. I dansk lovgivning findes der heller ikke regler herom.

Udenrigsministeriet har oplyst, at forliser et dansk skib i en fremmed stats territorialfarvand, befinder det sig på en fremmed stats område. Bjærgning skal derfor finde sted i overensstemmelse med den pågældende kyststats lovgivning, ligesom det er den pågældende stat, der har ansvaret for en redningsindsats. Den pågældende kyststat kan også som et led i udøvelsen af sin jurisdiktion stille krav om en eventuel bjærgning af omkomne.

I den konkrete situation kan der endvidere være en række forhold, der spiller ind, når der skal tages stilling til spørgsmålet om bjærgning af omkomne til søs. Det kan være, at vraget ligger på en stor dybde eller befinder sig i en situation, hvor det er farligt at foretage bjærgning, eller hvor det ud fra hensynet til behandling af den omkomne på en sømmelig måde vurderes, at man ikke bør fjerne den pågældende. Disse forhold er faktorer, som det umiddelbart vurderes er vanskeligt på forhånd at forudsige.

Jeg har stor forståelse for den ubehagelige uvished, der kan være for de pårørende til omkomne sømænd. Som det fremgår af det ovenstående, er der imidlertid i de konkrete situationer tale om en række forskellige hensyn, der spiller ind, når der træffes afgørelse om, hvad der skal foretages i sådanne sager.

Jeg har derfor bedt Søfartsstyrelsen om at foretage en nærmere undersøgelse af den rejste problemstilling med inddragelse af, hvorledes tilfælde med omkomne efter skibsforlis i danske farvande og danske skibsforlis uden for danske farvande er håndteret, samt hvilke ordninger der er i lande, vi normalt sammenligner os med.

Når resultatet af Søfartsstyrelsens undersøgelser foreligger, vil jeg vende tilbage til udvalget.